

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 28/2025-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Bauer s.r.o., Štúrova 19, Košice, proti postupom a uzneseniam Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 2T/6/2024 z 26. augusta 2024 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tost/45/2024 z 2. októbra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny a stíhanie zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon podľa čl. 17 ods. 2 ústavy, a práva na obhajobu podľa čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Špecializovaného trestného súdu (ďalej len „ŠTS“) a najvyššieho súdu.

II.

2. Proti sťažovateľovi a ďalším štyrom osobám bola v apríli 2024 podaná obžaloba pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a iné trestné činy. ŠTS namietaným uznesením podľa § 241 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku obžalobu prijal, keďže spĺňa náležitosti podľa § 235 Trestného poriadku a nezistil závažné procesné chyby a iné skutočnosti, ktoré odôvodňovali jej odmietnutie podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku.

3. Proti uzneseniu o prijatí obžaloby podal sťažovateľ sťažnosť z dôvodu, že ho považuje za nezákonné, svojvoľné, nedôvodné a neodôvodnené. Namietal, že porušuje jeho právo na spravodlivý proces, a uviedol, že pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu mu nebol

umožnený výkon obhajoby, keď jeho obhajcovi nebola daná dostatočná lehota na preštudovanie spisu a objektívne sa ani nemohol zúčastniť na nových termínoch preštudovania spisu a so sťažovateľom vykonať porady, keďže sťažovateľ si zvolil iného obhajcu, ktorý mohol nazrieť do vyšetrovacieho spisu až po podaní obžaloby. Tiež namietol, že obžaloba sa nevyrovnala s jeho návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a nebolo vykonané účinné vyšetrovanie vrátane nezabezpečenia navrhovaných osôb k výsluchu. Sťažovateľ uviedol, že v obžalobe v rozpore § 567t Trestného poriadku nie sú uvedené benefity poskytnuté spolupracujúcej osobe, a preto nespĺňa náležitosti § 253 Trestného poriadku, pričom táto povinnosť vyplýva aj z § 241 Trestného poriadku.

4. Najvyšší súd namietaným uznesením sťažnosť sťažovateľa zamietol. K námietke porušenia práva na obhajobu uviedol, že sťažovateľ dobrovoľne odmietol preštudovať vyšetrovací spis a jeho preštudovania sa nezúčastnil ani ustanovený obhajca. Zdôraznil, že zvolenie si iného obhajcu neodôvodňuje zmenu termínu preštudovania spisu. Preto nešlo o procesné pochybenie významne porušujúce právo na obhajobu. Podotkol, že za včasnosť zvolenia obhajcu zodpovedá obvinený sťažovateľ a nie je potrebné prispôbovať priebeh konania predstávam a požiadavkám obhajcu. Najvyšší súd ďalej uviedol, že nezistil porušenie § 235 Trestného poriadku, keďže súčasťou spisu je aj návrh na konanie o dohode o treste so spolupracujúcou osobou, čo možno považovať za záznam o poskytnutých benefitoch, ktorého detailnejšie vyhodnotenie vrátane posúdenia hodnovernosti výpovede bude predmetom hodnotenia dôkazov na hlavnom pojednávaní. V tejto fáze konania nemožno uzavrieť, že spolupracujúcej osobe bol poskytnutý nezákonný benefit.

III.

5. Sťažovateľ tvrdí, že namietané uznesenie najvyššieho súdu je arbitrárne, nedôvodné a došlo ním k porušeniu jeho základných práv. Sťažovateľ poukazuje na časti odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu a namieta ich nesprávnosť a rozporuplnosť. Ide o totožnú argumentáciu ako v sťažnosti proti uzneseniu ŠTS. Zhodná je tiež argumentácia o nedoplnení navrhovaných dôkazov a nedoplnení obžaloby podľa § 567t Trestného poriadku. Sťažovateľ tiež namieta právomoc a príslušnosť samosudcu ŠTS, ktorý bez splnenia obligatórnych zákonných podmienok rozhodol o prijatí obžaloby a trestnú vec postúpil sám sebe, aby konal a rozhodol o tejto obžalobe, a navyše nariadil termíny hlavného pojednávania v čase, keď ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o prijatí obžaloby. Sťažovateľ rovnako namieta, že namietané uznesenie najvyššieho súdu bolo vydané nezákonným senátom, pretože podľa č. XV ods. 3 rozvrhu práce najvyššieho súdu mal o sťažnosti sťažovateľa rozhodovať senát 1T, nie senát 2T, pretože už skôr rozhodoval o jeho väzbe po podaní obžaloby.

IV.

6. Proti ústavnou sťažnosťou namietanému postupu a uzneseniu ŠTS sťažovateľ podal sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením najvyššieho súdu, ktorého právomoc vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodovať o uznesení ŠTS. Preto bola ústavná sťažnosť v rozsahu proti uzneseniu ŠTS pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá.

7. V rozsahu proti postupu a uzneseniu najvyššieho súdu je ústavná sťažnosť pre nevyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré sťažovateľovi na ochranu jeho ústavných práv priznáva zákon, podľa

§ 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

8. Trestné konanie je vo vzťahu k obžalovanému od podania obžaloby proces, v ktorom sa v rámci jeho štádií môžu naprávať jednotlivé pochybenia súdov a orgánov činných v trestnom konaní. Preto spravidla až po skončení trestného konania vo vzťahu k odsúdenému možno ústavnou sťažnosťou namietať pochybenia, ktoré viedli k porušeniu jeho základných práv. Štruktúra trestného procesu je preto určujúcim prvkom prístupu ústavného súdu k druhovo rôznym procesným rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní a súdov v trestnom konaní tak, aby sa nepoprela podstata a účel súdneho konania v rámci systému jeho opravných prostriedkov.

9. Námietky sťažovateľa smerujú proti procesnému postupu, ktoré súvisia so znemožnením preštudovať vyšetrovací spis pred podaním obžaloby, s nevyhovením jeho návrhu na vykonanie dôkazov a nedoplnení náležitosti obžaloby. Sťažovateľ tak ústavnou sťažnosťou namieta procesný postup, ktorého podstatou nie je výsledok proti nemu vedeného trestného konania. Navyše, procesná záruka oznámenia spolupracujúcim osobám poskytnutých benefitov slúži na to, aby prípadne poskytnuté benefity mohli byť zohľadnené pri hodnotení výpovedí v hodnotení vykonaného dokazovania. Nedostatky procesu súvisiace s preštudovaním spisu, ako aj vykonaním a hodnotením dôkazov však sťažovateľ bude môcť namietať nielen v konaní na ŠTS, ale aj v odvolaní proti jeho rozhodnutiu. Napokon mu nič nebude brániť v tom, aby aj dovolaním podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku namietol to, že uznanie jeho viny vychádzalo z nezákonnej výpovede spolupracujúcej osoby. Dovoláním z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku takisto sťažovateľovi nič nebude brániť v tom, aby namietol akékoľvek zásadné porušenie svojho práva na obhajobu. Rovnako tak jeho námietka vyjadrená v ústavnej sťažnosti týkajúca sa toho, že o jeho obžalobe rozhodol nezákonný sudca a na najvyššom súde rozhodol nezákonný senát, je dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2025

Robert Šorl
predseda senátu